

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 795/2553

บริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด(มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)ผู้ร้อง นางสาวผ่องศรี ศิริสัน
ชนะจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 97

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ร้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยระบุในคำขอรับชำระหนี้ว่าเป็นหนี้ตามคำพิพากษา ส่วนบัญชีรายละเอียดแห่งหนี้สินและทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันระบุว่าเป็นหนี้ตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดนนทบุรี มีหลักฐานประกอบหนี้เป็นต้นฉบับหรือสำเนาภาพถ่าย คำพิพากษาของศาลจังหวัดนนทบุรี ซึ่งจะนำส่งต้นฉบับหลักฐานในชั้นสอบสวน ในคำพิพากษาคดีดังกล่าวศาลพิพากษาว่า หากจำเลยไม่ชำระหรือชำระไม่ครบให้ยึดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างออกขายทอดตลาดชำระหนี้แก่โจทก์ หากได้เงินจำนวนสุทธิไม่พอชำระหนี้ให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยออกขายทอดตลาดชำระหนี้แก่โจทก์จนครบ ข้อเท็จจริงที่ว่าโจทก์เป็นเจ้าหนี้ประกันจึงปรากฏในคำพิพากษาของศาลจังหวัดนนทบุรีแล้ว การที่ผู้ร้องมิได้ระบุหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เป็นหลักฐานประกอบไว้ในบัญชีรายละเอียดแห่งหนี้สินและทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันจะฟังว่าผู้ร้องไม่ประสงค์จะขอรับชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้มีประกันเสียทีเดียวหาได้ไม่ ทั้งส. ผู้รับมอบอำนาจผู้ร้องให้ถ้อยคำไว้ว่า ผู้ร้องเป็นเจ้าหนี้มีประกัน แต่พลั้งเผลอยื่นคำขอรับชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้ไม่มีประกัน ผู้ร้องมิได้มีเจตนาขอรับชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้ไม่มีประกัน เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มิได้นำสืบพยานหลักฐานให้เห็นเป็นอย่างอื่น ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าการที่ผู้ร้องขอรับชำระหนี้โดยไม่แจ้งว่าเป็นเจ้าหนี้มีประกันเกิดขึ้นโดยพลั้งเผลอ ผู้ร้องขอขบที่จะขออนุญาตแก้ไขข้อความในรายการแห่งคำขอรับชำระหนี้ได้ตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 97

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ (จำเลย) เด็ดขาดเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2547 ต่อมาผู้ร้องยื่นคำร้องลงวันที่ 15 ตุลาคม 2550 ขอแก้ไขคำขอรับชำระหนี้จากที่ผู้ร้องยื่นต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไว้เดิมเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2548 ซึ่งขอรับชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้ไม่มีประกันมาเป็นเจ้าหนี้มีประกัน โดยอ้างว่า คำขอรับชำระหนี้ของผู้ร้องไม่ถูกต้องเนื่องจากภาระหนี้ตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดนนทบุรีมีทรัพย์สินจำนองที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) เลขที่ 3145 และ 3146 ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ทำการขายทอดตลาดที่ดินทั้ง 2 แปลง พร้อมสิ่งปลูกสร้างเมื่อวันที่ 23 เมษายน 2550 โดยผู้ร้องเป็นผู้ซื้อได้ในราคา 160,000 บาท ผู้ร้องมีฐานะเป็นเจ้าหนี้มีประกันแต่ยื่นคำขอรับชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้ไม่มีประกันด้วยความพลั้งเผลอ จึงขอแก้ไขคำขอรับชำระหนี้โดยขอรับชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้มีประกัน ศาลล้มละลายกลางได้สวนแล้วมีคำสั่งยกคำร้อง คำคำร้องและค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า มีปัญหาวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า การที่ผู้ร้องขอรับชำระหนี้โดยไม่แจ้งว่าเป็นเจ้าหนี้มีประกันเกิดขึ้นโดย

พลังเหลือหรือไม่ เห็นว่า ผู้ร้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามคำขอรับชำระหนี้และบัญชีรายละเอียดแห่งหนี้สินและทรัพย์สินอันเป็นหลักประกัน โดยระบุในคำขอรับชำระหนี้ว่าเป็นหนี้ตามคำพิพากษา ส่วนบัญชีรายละเอียดแห่งหนี้สินและทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันก็ระบุว่า เป็นหนี้ตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดนนทบุรีมีหลักฐานประกอบหนี้เป็นต้นฉบับหรือสำเนาคำพิพากษาของศาลจังหวัดนนทบุรี ซึ่งจะนำส่งต้นฉบับหลักฐานในชั้นสอบสวน เมื่อในคำพิพากษาคดีดังกล่าวศาลพิพากษาว่า หากจำเลยไม่ชำระหรือชำระไม่ครบให้ยึดที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) เลขที่ 3145 และ 3146 ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พร้อมสิ่งปลูกสร้างออกขายทอดตลาดชำระหนี้แก่โจทก์ หากได้เงินจำนวนสุทธิไม่พอชำระหนี้ให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยออกขายทอดตลาดชำระหนี้แก่โจทก์จนครบ ข้อเท็จจริงที่ว่าโจทก์เป็นเจ้าของหนี้มีประกันจึงปรากฏในคำพิพากษาของศาลจังหวัดนนทบุรีแล้ว การที่ผู้ร้องมิได้ระบุหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) เป็นหลักฐานประกอบไว้ในบัญชีรายละเอียดแห่งหนี้สินและทรัพย์สินอันเป็นหลักประกัน ก็คงฟังว่าผู้ร้องไม่ประสงค์ที่จะขอรับชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้มีประกันเสียทีเดียวหาได้ไม่ ทั้งตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของนายสาริต ผู้รับมอบอำนาจผู้ร้องก็ให้ถ้อยคำไว้ว่า ผู้ร้องเป็นเจ้าของหนี้มีประกัน แต่พลังเหลือยื่นคำขอรับชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้ไม่มีประกัน ผู้ร้องมิได้มีเจตนาขอรับชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้ไม่มีประกัน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มิได้นำสืบพยานหลักฐานให้เห็นเป็นอย่างอื่น ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า การที่ผู้ร้องขอรับชำระหนี้โดยไม่แจ้งว่าเป็นเจ้าหนี้มีประกันเกิดขึ้นโดยพลังเหลือ ผู้ร้องขอที่จะขออนุญาตแก้ไขข้อความในรายการแห่งคำขอรับชำระหนี้ได้ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 97 ที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกคำร้อง ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังขึ้น พิพากษากลับ อนุญาตให้ผู้ร้องแก้ไขข้อความในรายการแห่งคำขอรับชำระหนี้ได้ตามคำร้อง ให้ศาลล้มละลายกลางดำเนินการต่อไป ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ.

องค์คณะ

ไพโรจน์ วายุภาพ · รัตน์ กองแก้ว · พิชัย อภิชาติอำมฤต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/795/2553>